

“Wo ist der Bahnhof?” Langzaam draait Duuk zich om en kijkt naar een klein grijs mannetje. Het sikje wipt nerveus op en neer. Duuk denkt even en wijst dan met zijn vinger in de richting van de grote weg. “Dao ist der Bahnhof”. Het mannetje knikt en loopt, zonder te bedanken, met drukke bewegingen richting grote weg. Duuk kijkt hem na en vraagt zich verwonderd af waarom hij het mannetje de verkeerde richting ingestuurd heeft? Het was een opwelling, een herinnering aan Van Kooten en De Bie in de rollen van Ari en Gé. Ari als oorlogsheld omdat hij een Duitser tijdens de oorlog de verkeerde weg naar Der Bahnhof had gewezen. Peinzend blijft Duuk zitten. In enkele tellen heeft hij een beslissing genomen waar hij, nu, niets meer van begrijpt. Hij kijkt het drukke mannetje na en begint er stiekem toch plezier in te krijgen. Zijn dag was tot nu toe saai, maar misschien wordt het nog iets bedenkt hij. In ieder geval heeft hij iets goed te maken en loopt het mannetje achterna.

Een uur later zitten Duuk en het grijze mannetje samen achter een kopje koffie bij “Der Bahnhof”. Duuk trakteert. Het mannetje heeft hem na zijn ‘schuldbekentenis’ met een glimlach vergeven.

Plotseling lijkt er van alles tegelijk te gebeuren. Treinen razen voorbij en stoppen net achter het perron om even later weer achteruit te rijden. De treinen blijven heen en weer gaan en lijken compleet van slag. Passagiers staan vol verbazing naar deze chaos te kijken en conducteurs en machinisten nemen paniekerig contact op met de treindienstleiding. Het hele station is in rep en roer.

Het grijze mannetje blijft in alle rust zitten en kijkt met een strakke blik naar het koffiekopje van Duuk. Gebiologeerd roert Duuk met een lepel door zijn koffie. Het lijkt wel of hij niet kan stoppen met roeren terwijl buiten op het perron de hel losbreekt. De treinen lijken te reageren op de bewegingen van zijn roerend lepeltje. Verbaasd kijkt Duuk naar het grijze mannetje die zeer voldaan achterover leunt in zijn stoel. “Wat gebeurt er toch” vraagt hij verbaasd? Het mannetje glimlacht en knikt. “Es funktioniert... der

Eisenbahnknotenpunkthinundherschieber funktioniert!”

Annie Kessels

Oktober 2014